

Stvoření

Světlo

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.

I řekl Bůh: »Bud' světlo!« A bylo světlo.

Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jitro, den první.

Vody

I řekl Bůh: »Bud' klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!« A stalo se tak. Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou a vody nad klenbou. Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý.

Pevnina a rostliny

I řekl Bůh: »Nahromad'te se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!« A stalo se tak. Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moří. Viděl, že je to dobré.

Bůh také řekl: »Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny.« A stalo se tak. Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromoví, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že je to dobré. Byl večer a bylo jitro, den třetí.

Světla na obloze

I řekl Bůh: »Bud'te světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci. Budou na znamení časů, dnů a let. Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítila nad zemí.« A stalo se tak. Učinil tedy dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítila nad zemí, aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že je to dobré. Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.

Zvířata

I řekl Bůh: »Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou.« I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že je to dobré. A Bůh jim požehnal: »Plod'te a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci necht' se rozmnoží na zemi.«

Byl večer a bylo jitro, den pátý.

I řekl Bůh: »Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře.« A stalo se tak. Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl že je to dobré.

Člověk

I řekl Bůh: »Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby.

Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.«

I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.

I řekl Hospodin Bůh: »Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.« Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná. I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem. A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu. Člověk zvolal:

»Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla!

Ať muženu se nazývá, vždyť z muže vzata jest.«

Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.

Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.

Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, muže a ženu je stvořil.

A Bůh jim požehnal a řekl jim: »Plod'te a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.« Bůh také řekl: »Hle, dal jsem vám na celou zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvířata a všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.« A stalo se tak. Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.

Den odpočínutí

Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A sedmý den Bůh požehnal a posvětil, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.

Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny.

V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe, nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezačal zemi deštěm a nebylo člověka, který by zemi obdělal. Jen záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch.

Edenská zahrada

Vyprávění Písma svatého o počátku světa, o stvoření prvních lidí, o ráji a o pádu lidí do hříchu není třeba považovat za věrný záznam očitého svědka. Vždyť z historického stanoviska lidé až mnohem později začali zkoumat původ světa, smysl a cíl lidského života, jakož i původ zla.

Lidi zvláště trápila otázka zla: odkud pochází zlo ve světě a v srdcích lidí? Stvořil je snad sám Bůh? Anebo existuje snad kromě věčného dobrého Boha i nějaký zlý duch, který chce obrozit a zničit stvořitelské Boží dílo?

Biblická zpráva o ráji a o pádu lidí do hříchu, k níž se dopracoval lidský duch, když pod Božím vedením o tom přemýšlel, je odpovědí na tyto trapné otázky.

Všecko, co je na světě, vyšlo ze stvořitelské ruky dobrého Boha.

Zlo se dostalo na svět, až když se člověk svévolně a svobodně zprotivil Božímu pořádku na světě; když chtěl žít bez Boha, ba proti němu.

»Hospodin vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. Hospodin Bůh dal vyrůst ze země

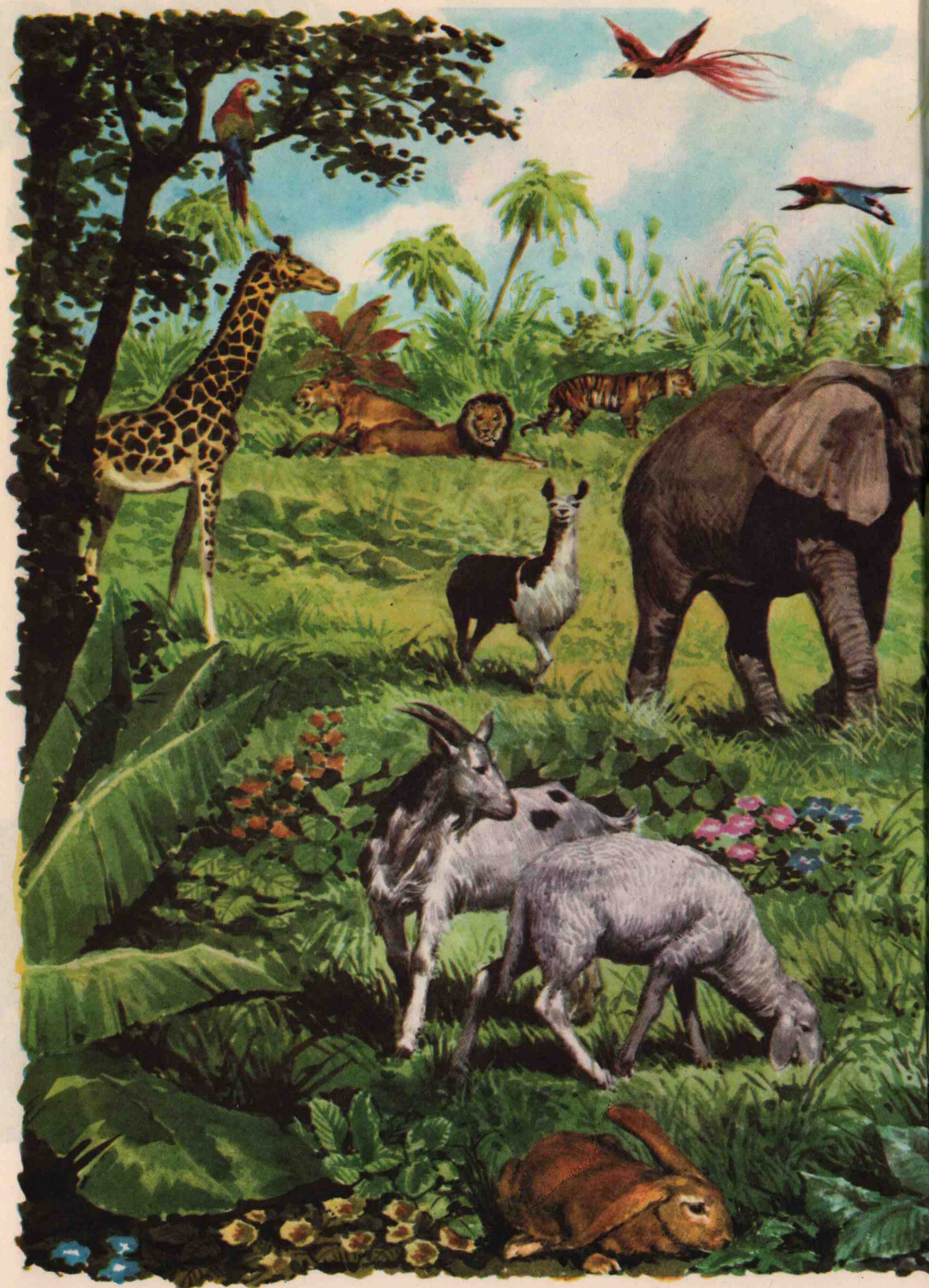
všemu stromoví, žádoucímu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobré-

ho a zlého.

Z Edenu vychází řeka, aby napájela zahradu. Odtud dál se rozděluje ve čtyři hlavní

toky. Jméno prvního je Pišon; ten obtéká celou zemi Chavílu, v níž je zlato, a zlato té země je skvělé. Jméno druhé řeky je Gíchón; ta obtéká celou zemi Kúš. Jméno třetí řeky je Chidekel; ta teče východně od Asýrie. Čtvrtá řeka je Eufrat.

Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. A Hospodin Bůh člověku přikázal: »Z každého stromu zahrady smíš jíst. Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.«

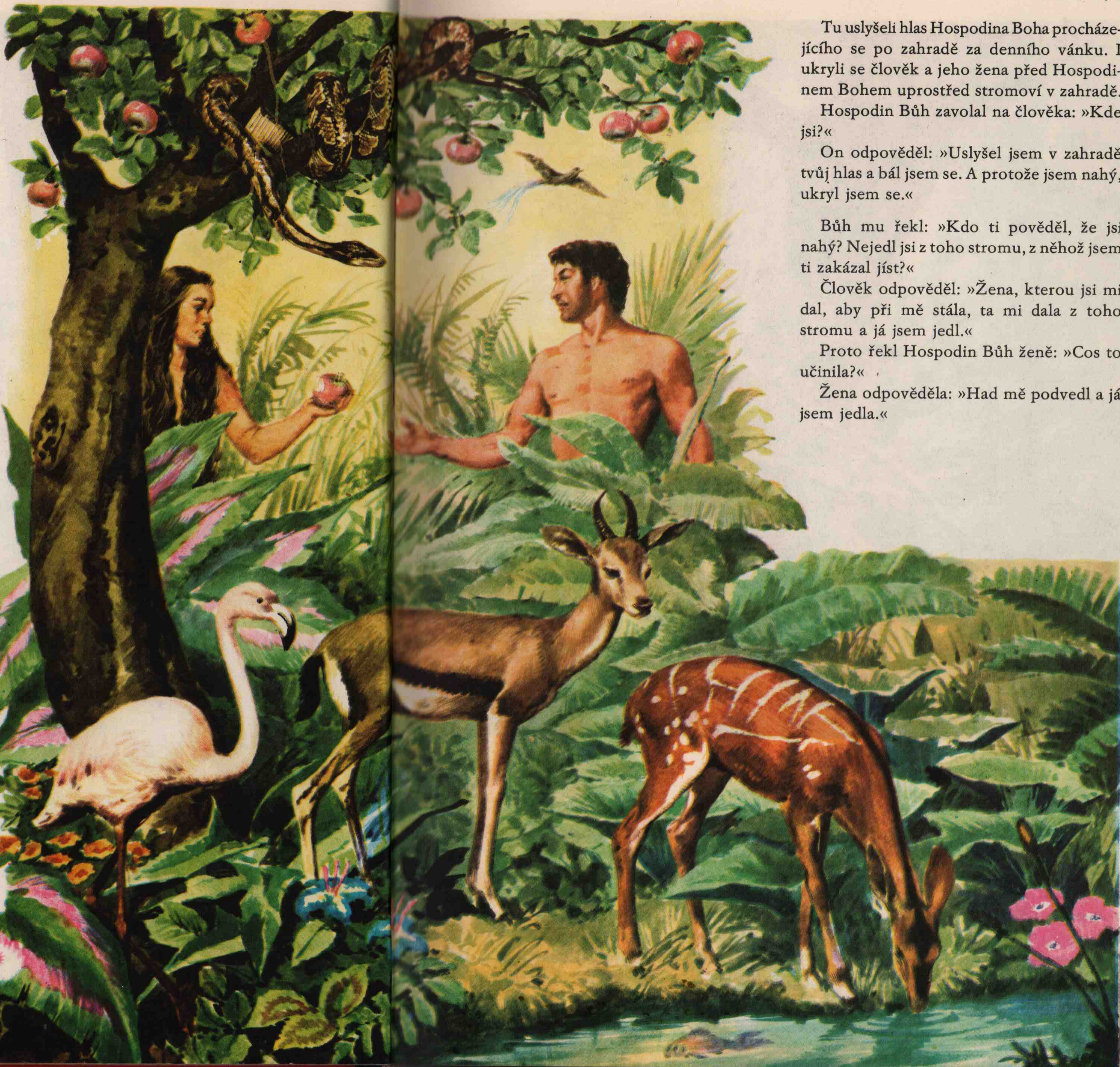
Pokušení v ráji

Nejzchytralejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: »Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?« Žena hadovi odvětila: »Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: 'Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.'« Had ženu ujišťoval: »Nikoli, nepropadnete smrti. Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevrou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.«

Adam a Eva jedí ze zakázaného stromu

Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.

Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi.

Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vánku. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromoví v zahradě.

Hospodin Bůh zavolal na člověka: »Kde jsi?«

On odpověděl: »Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.«

Bůh mu řekl: »Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?«

Člověk odpověděl: »Žena, kterou jsi mi dal, aby při mě stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.«

Proto řekl Hospodin Bůh ženě: »Cos to učinila?«

Žena odpověděla: »Had mě podvedl a já jsem jedla.«

Adam a Eva jsou vyhnáni z ráje

I řekl Hospodin Bůh hadovi: »Protože to učinil, buď proklet, vyvržen od všech zvířat a ode vší polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach. Mezi tebe a ženu položím nepřátel-

ství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.«

Ženě řekl: »Velice rozmnožím tvé trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení, budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout.«

Adamovi řekl: »Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě necht' je země pro-

kleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení. Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny. V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat.«

Člověk svou ženu pojmenoval Eva (to je Živá), protože se stala matkou všech živých.

Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je.

I řekl Hospodin Bůh: »Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.« Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhající se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.

Kain a Ábel

I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Tu řekla: »Získala jsem muže, a tím Hospodina.« Dále porodila jeho bratra Ábela. Ábel se stal pastýřem ovcí, ale Kain se stal zemědělcem.

Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země. Také Abel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku.

I shlédl Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar. Na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři.

I řekl Hospodin Kainovi: »Proč jsi tak vzplanul? A proč máš tak sinalou tvář? Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout.«

I promluvil Kain ke svému bratru Ábelovi...

Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej.

Hospodin řekl Kainovi: »Kde je tvůj

bratr Ábel?«

Odvětil: »Nevím. Cožpak jsem strážcem svého bratra?«

Hospodin pravil: »Cos to učinil? Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země. Bud' nyní proklet a vyvržen ze země, která rozevřela svá ústa, aby z tvé ruky přijala krev tvého bratra. Budeš-li obdělávat půdu, už ti nedá svou sílu. Budeš na zemi psancem a štvancem.«

Kain Hospodinu odvětil: »Můj zločin je větší, než je možno odčinit. Hle, vypudil jsi mě dnes ze země. Budu se muset skrývat před tvou tváří. Stal jsem se na zemi psancem a štvancem. Každý, kdo mě najde, bude mě moci zabít.«

Ale Hospodin řekl: »Nikoli, kdo by Kaina zabil, bude postižen sedmeronásobnou pomstou.«

A Hospodin poznamenal Kaina znamením, aby jej nikdo, kdo ho najde, nezabil.

Kain odešel od tváře Hospodinovy a usadil se v zemi Nódu, východně od Edenu.

I poznal Kain svou ženu, ta otěhotněla a porodila Enocha. Tu se dal do stavby města

a nazval to město Enoch podle jména svého syna. Enochovi pak se narodil Irad, Irád zplodil Machújáela, Machújáel zplodil Metúšáela, Metúšáel zplodil Lámecha.

Lámecch je praotcem těch, kdo přebývají ve stanech, chovají dobytek a hrají na citary a píšťaly, jako i těch, kteří jsou kováři a vyrábějí rozličné předměty z mědi a ze železa.

I poznal opět Adam svou ženu a ta porodila syna a dala mu jméno Šét (to je [Doklína] vložený.) Řekla: »Bůh mi vložil do klína jiného potomka místo Ábela, kterého zabil Kain.«

Šétovi se pak narodil syn; dal mu jméno Enóš. Tehdy se začalo vyzývat jméno Hospodinovo.

Adam zestárl a Eva porodila ještě mnoho synů a dcer. Tak se rozmnožovali lidé na zemi. Jedním z jejich vzdálených potomků v devátém pokolení byl Noe.

Toto je rodopis Noeho: Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve svém pokolení; Noe chodil s Bohem. A Noe zplodil tři syny: Šéma, Cháma a Jefeta.

Patriarcha Noe

Země však byla před Bohem zkažená a plná násilí. Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu.

I řekl Bůh Noemu: »Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí.

Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou.

A uděláš ji takto: Délka archy bude tři sta loket, šířka padesát loket a výška třicet loket. Archa bude mít světlík; na loket odshora jej ukončíš a do boku archy vsadíš dveře. Uděláš v ní spodní, druhé i třetí patro.

Hle, já uvedu potopu vody na zemi, a zahladím tak zpod nebe všechno tvorstvo, v němž je duch života. Všechno, co je na zemi, zhyne.

S tebou však učiním smlouvu. Vejdeš do archy a s tebou tvoji synové, tvá žena i ženy tvých synů.

A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uvedeš vždy po páru do archy, aby s tebou zůstali naživu; samec a samice to budou. Z rozmanitých druhů ptactva a z rozmanitých druhů zvířat a ze všech zeměplazů rozmanitých druhů, z každého po páru vejdou k tobě, aby se zachovali při životě.

Ty pak si naber k obživě různou potravu, nashromáždí si ji, a bude tobě i jim za pokrm.

Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.

Potopa

I řekl Hospodin Noemu: »Vejdí ty a celý tvůj dům do archy, neboť vidím, že ty jsi v tomto pokolení jediný můj spravedlivý. Již

za sedm dní sešlu na zemi déšť, který potrvá čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Smetu s povrchu země vše, co povstalo, co jsem učinil.»

Noe udělal všechno, jak mu Hospodin přikázal.

Před vodami potopy vešel Noe a s ním jeho synové Šém, Chám a Jefet, i jeho žena a ženy jeho synů do archy. Z čistých zvířat i ze zvířat, která nejsou čistá, z ptactva i ze všeho, co se plazí po zemi, vždy po páru vešli samec i samice k Noemu do archy, jak mu Bůh přikázal. A Hospodin za ním zavřel.

Šest set let bylo Noemu, když nastala

potopa vody na zemi.

V šestistém roce života Noeho, sedmnáctý den druhého měsíce se provalily všechny prameny obrovské propastné tůně a nebeské propusti se otevřely.

Nad zemí se strhl lijavec a trval čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Potopa na zemi trvala čtyřicet dní, vod přibývalo, až nadnesly archu, takže se zdvihla od země.

Vody zmohutněly a stále jich na zemi přibývalo. Archa plula po hladině vod. Vody nad zemí převelice zmohutněly, až přikryly všechny vysoké hory, které jsou pod nebesy.

Do výšky patnáct loket vystoupily vody, když byly přikryty hory.

A zahynulo všechno tvorstvo, které se na zemi pohybuje, ptactvo, dobytek i zvěř a také všechna na zemi se hemžící havěť, i každý člověk. Všechno, co mělo v chřípích dech ducha života, cokoli bylo na suché zemi, pomřelo.

Tak smetl Bůh vše, co povstalo, co bylo na povrchu země: od lidí až po zvířata, po plazy a nebeské ptactvo, všechno bylo smeteno ze země. Zachován byl pouze Noe a to, co s ním bylo v arše.

Mohutně stály vody na zemi po sto padesát dnů.

Konec potopy

Bůh však pamatoval na Noeho i na všechnu zvěř a všechn dobytek, který s ním byl v arše.

Způsobil, že nad zemí zavanul vítr, a vody se uklidnily. Byly ucpány prameny propastné tůně i nebeské propusti a byl zadržen lijavec z nebe.

Když přešlo sto padesát dnů, začaly vody ze země ustupovat a opadávat, takže sedmáctého dne sedmého měsíce archa spočinula na pohoří Araratu.

A vody ustupovaly a opadávaly až do desátého měsíce; prvního dne desátého měsíce se objevily vrcholky hor.

Když pak přešlo čtyřicet dnů, otevřel Noe v arše okno, které udělal, a vypustil

krkavce, ten vylétával a vracel se, dokud se vody na zemi nevysušily. Pak vypustil holubici, kterou měl u sebe, aby viděl, zda vody z povrchu země ustoupily. Holubice však nenalezla místo, kde by její noha mohla spočinout, a vrátila se k němu do archy, neboť vody dosud pokrývaly celý povrch země. Vztáhl tedy ruku, vzal ji a vnesl ji k sobě do archy. Čekal ještě dalších sedm dní a

znovu vypustil holubici z archy. A holubice k němu v době večerní přilétla, a hle, měla v zobáčku čerstvý olivový lístek. Tak Noe poznal, že vody ze země ustoupily. Čekal ještě dalších sedm dní a opět vypustil holubici; už se však k němu zpátky nevrátila.

Léta šestistého prvního, první den prvního měsíce, začaly vody na zemi vysychat. Tu Noe odsunul příklop archy a spatřil, že povrch země osychá.

Dvacátého sedmého dne druhého měsíce byla již země suchá. I promluvil Bůh k Noemu: »Vyjdi z archy ty a s tebou tvá žena i tvoji synové a ženy tvých synů. Vyved' s sebou všechno tvorstvo, jež je s tebou, všechnu zvěř i ptactvo a dobytek a všechnu havěť plazící se po zemi. Ať se na zemi hemží, ať se na zemi plodí a množí.«

Noe tedy vyšel a s ním jeho synové a jeho žena a ženy jeho synů. Všechna zvěř, všechna havěť a všechno ptactvo, vše, co se plazí po zemi, vyšlo podle svých čeledí z archy. Noe pak vybudoval Hospodinu oltář a vzal ze všech čistých zvířat i ze všeho čistého ptactva a zapálil na tom oltáři oběť zápalnou. I ucítil Hospodin libou vůni a řekl si v srdci: »Už nikdy nebudu zlořečit zemi kvůli člověku, přestože každý výtvar lidského srdce je od mládí zlý, už nikdy nezhubím všechno živé, jako jsem učinil. Setba i žeň a chlad i žár, léto i zima a den i noc nikdy nepřestanou po všechny dny země.«

Smlouva s Noemem

Bůh Noemu a jeho synům požehnal a řekl jim: »Plod'te a množte se a naplňte zemi. Bázeň před vámi a děs z vás padnou na všechnu zemskou zvěř i na všechno nebeské

ptactvo; se vším, co se hýbe na zemi, i se všemi mořskými rybami jsou vám vydáni do rukou.

Každý pohybující se živočich vám bude za pokrm; jako zelenou bylinu vám dávám i toto všechno.

Vy pak se plod'te a množte, hemžete se na zemi a množte se na ní.«

Bůh řekl Noemu a jeho synům: »Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobytčím i s veškerou zemskou zvěř, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře.

Ustavuji s vámi svou smlouvu. Už nebude vyhlazeno všechno tvorstvo vodami potopy a nedojde již k potopě, která by zahladila zemi.«

Dále Bůh řekl: »Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků: Položil jsem na oblak duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí.

Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, rozpomenou se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenou se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.« Bůh pak řekl Noemu: »Toto je znamení smlouvy, kterou jsem ustavil mezi sebou a veškerým tvorstvem, které je na zemi.«

Synové Noeho, kteří vyšli z archy, byli: Šém, Chám a Jefet; Chám je otec Kenaanův. Tito tři jsou synové Noeho; podle nich se rozdělila celá země.

Babylónská věž

Celá země byla jednotná v řeči i v činech. Když táhli na východ, našli v zemi Šineáru pláň a usadili se tam. Tu si řekli vespolek: Nuže, nadělejme cihel a důkladně je vypalme.

Cihly měli místo kamene a asphalt místo hlíny.

Nato řekli: »Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi. Tak si učiníme jméno a nebudeme rozptýleni po celé zemi.« I sestoupil Hospodin, aby shlédl město i věž, které synové lidští budovali.

Hospodin řekl: »Hle, jsou jeden lid a všichni mají jednu řeč. A toto je teprve začátek jejich díla. Pak nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si usmyslí provést. Nuže, sestoupíme a zmateme jim řeč, aby ji navzájem nerozuměli.«

I rozehnal je Hospodin po celé zemi, takže upustili od budování města. Proto se jeho jméno nazývá Babel (To je Zmatek), že tam Hospodin zmátl řeč veškeré země a lid rozehnal po celé zemi.

